СУ „Васил Левски“ гр. Опака

VII Ученическа конференция „История и памет“ 2023 г.

„Другият прочит на миналото.

Жените в историята“

Жените в живота на Левски

«За Левски едва ли е било трудно да спечели сърцето на една жена», **твърди проф. Божидар Димитров.** – «По думите на всички, които са го срещали, той е хубав мъж, представителен, веднага привлича вниманието и предизвиква уважение. Да припомним физическата му сила и ловкост. Дори само външните му качества да се вземат предвид, имаме основание да вярваме, че може да впечатли една жена».

Историкът **Данаил Кацев-Бурски,** който проучва рода на Апостола, доказва, че около него винаги е имало жени, които са го подкрепяли. Най-ревностна съратничка в революционната му дейност е сестра му Яна Начева.

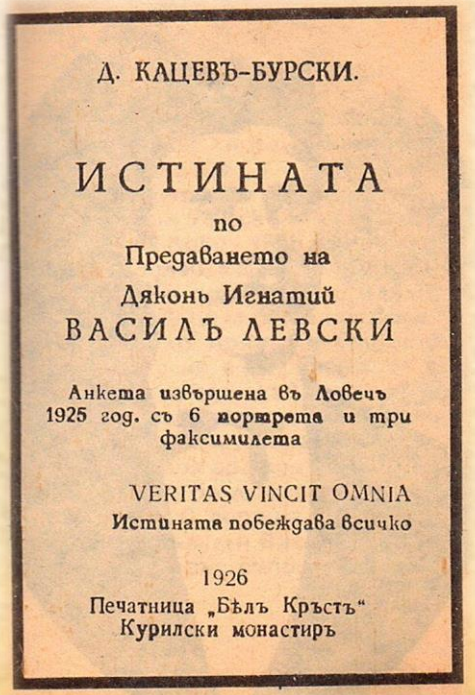

Д. КАЦЕВЪ-БУРСКИ.

ИСТИНАТА
по
Предаването на
Дяконъ Игнатий
ВАСИЛЪ ЛЕВСКИ

Анкета извършена въ Ловечъ 1925 год. съ 6 портрета и три факсимилета

VERITAS VINCIT OMNIA
Истината побеждава всичко

1926
Печатница „Бѣлъ Кръстъ"
Курилски монастиръ

Гина Кунчева – майката на Левски

Родената в Сопот Гина Кунчева пристига като дете с родителите си в град Карлово. Тук на около 25 годишна възраст тя се омъжва за бояджията на гайтани Иван Кунчев. Раждат им се 5 деца: Яна, Васил, Христо, Петър и Мария. Гина остава рано вдовица и сама отглежда многобройната си челяд.

Худ. Владимир Рогожанов

Яна Кунчева – сестрата на Левски

Важна част от живота на Апостола заема сестра му Яна. Тя подкрепя всички негови начинания и неведнъж рискува живота си, за да го спаси. Именно в дома на съпруга ѝ, братът Васил се крие многократно. Оттук тръгва по пътя за Легията на Раковски в Белград.

фотограф Иван Карастоянов, направена през 1892г.

Историята не помни името ...

Самият Левски е разказвал как при бягане от преследващи го турци, се укрива в Пазарджик в къщата на вдовица с две деца. Историята не помни името на тази българка, но помни имената на други дами, заразени от смелостта му..

Величка Поплуканова Хашнова

Величка Хашнова е родена през 1831 г. в Ловеч. Заедно със съпруга си се включва в националното революционното движение. Техния дом е една от най-сигурните квартири на Васил Левски.

Девойката Йова от с. Войнягово

Учителства в Карловското село Войнягово. След като „Даскала”(така наричали Васил Левски) напуска селото завинаги, младата девойка дълго време не се задомява.

Училището, където е бил даскал В. Левски в с. Войнягово. Там се е срещал и с Йова. ***Снимката е направена от Диана Славчева***

Карловската монахиня Ана Бояджиева

Друга млада дама, която пленява вниманието на Левски, е Карловската монахиня Ана Бояджиева. Апостолът среща девойката в Белград, когато е в легията на Раковски. В Белград Ана учи богословие и приема монашеското име Евгения.

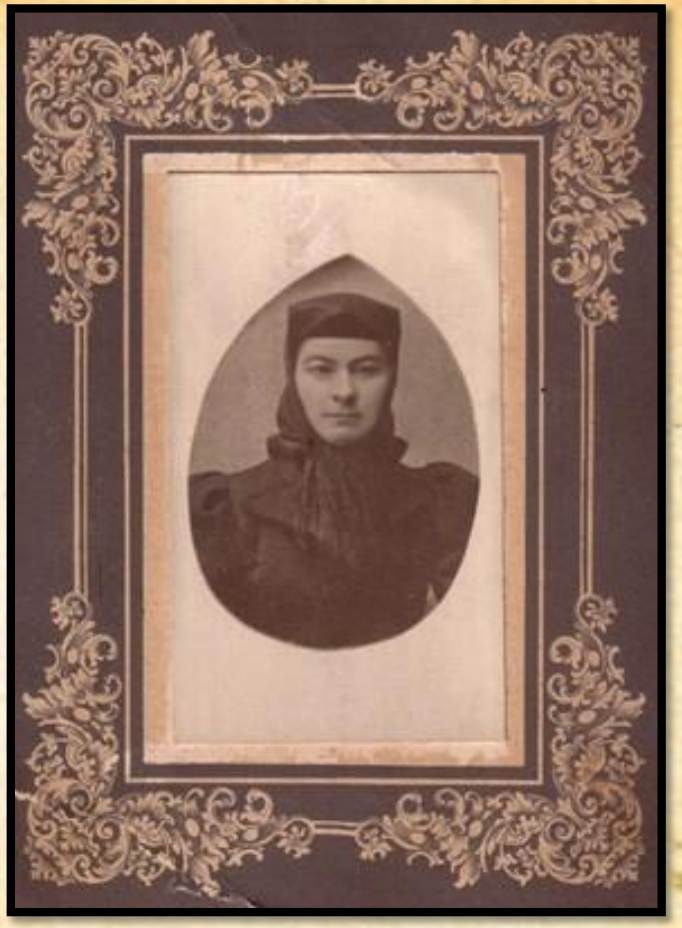

Портрет на Ана Бояджиева, монахиня Евгения. Такава я вижда Левски, след като тя се връща от Белград в Карлов през 1872 г.

Сестрите Неда, Тота и Гана Тачеви

Сестрите Неда, Тота и Гана Тачеви от Карлово често укриват Левски в дома си. У тях той пази революционни документи.

Тодора Бакърджиева

Тодора Бакърджиева от Казанлък пък влиза в историята с прякора Дългата коса. В пищния си кок тя крие важни революционни документи, а в турнюра си пренася оръжие през границата. Тодора успяла да внесе в Румъния сабята на Левски под дългите си поли.

Портретна снимка, Гюргево, 1869 г.

Може би не всички знаят, че в съдбата на Левски широка диря оставят и и други жени. Сред тях са: **Гина Начева, София Начева-Зидарова, Стефанка А. Зидарова, Мария Начева, Неда, сестри Бояджиеви, майка и дъщеря Райнови, Екатерина поп Христова, Елица поп Христова и др.**

заснет вероятно от Никола Хитров

Из „Василъ Левски (Дяконътъ). Черти изъ живота му“

Захарий Стояновъ, ПЛОВДИВЪ, 1883

„Никакви любовни сцени нѣма да срещнатъ читателитѣ въ живота на Левски. Нѣма да срещнатъ тѣ затова, защото ги нѣма, а азъ отъ себе си не искахъ да ги създавамъ, не ложелахъ да правя фалшификация, защото ни единъ бунтовникъ не зная да се е лигавилъ съ „ахъ“ и „охъ“. Да се е пленилъ отъ черни очи, при всичко, че мнозина автори, когато захващатъ да описватъ нѣкой въстаникъ, срамъ ги е, ако тѣхниятъ херой остане така сухъ, безъ нѣжни погледи.

Азъ казахъ за моя херой онова, което е положителна истина, и което е той вършилъ; а комуто се види грубо неговото поведение и характерътъ му, то нека го облагородява отпосле по вкуса на своята публика.“

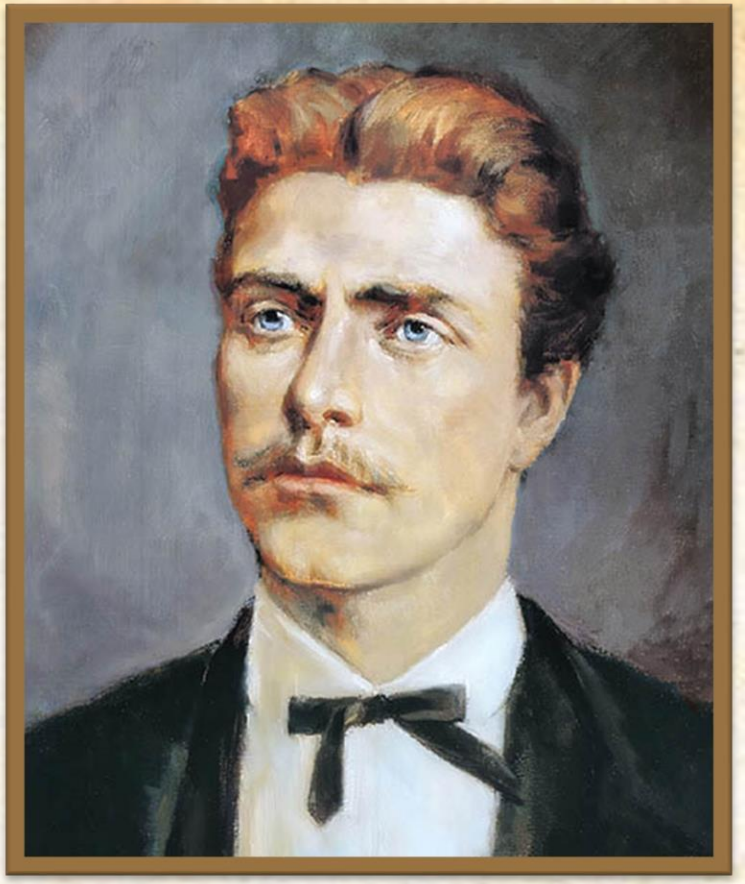

1837 - 1873

В. Левски

Използвани източници:

- https://www.hera.bg/s.php?n=3651
- https://www.24chasa.bg/bulgaria/article/6554866

Благодаря Ви за вниманието!

Изработила: Азра Илмазова, 8 клас
Ръководител: Румяна Неделчева,
главен учител по История и цивилизации